Să ne temem de noi înșine

On Iulie 16, 2014

Schimbă deznodământul luptei cu ceea ce reprezinți pentru lume, prevenind orice intruziune în spațiul propriei tale manifestări.

Episcopul Myriel s-a dus la bieții săi munteni cu mâinile goale și s-a întors cu ele pline. Plecase numai cu credința sa în Dumnezeu și a adus odoarele unei catedrale. El a spus:

"Să nu ne temem niciodată de hoți și de ucigași. Acestea sunt numai primejdiile din afară, primejdiile mărunte. Să ne temem de noi înșine. Prejudecățile - iată hoții; viciile - iată ucigașii. Primejdiile mari sunt înlăuntrul nostru. N-are nicio importanță ceea ce ne amenință capul sau avutul. Să nu ne gândim decât la ceea ce ne amenință sufletul.

*Iar preotul nu trebuie să ia vreo măsură de prevedere împotriva semenului său. Tot ceea ce face aproapele său este cu voia lui Dumnezeu. Să ne mărginim a ne ruga lui Dumnezeu atunci când ne închipuim că o primejdie e gata să se abată asupra noastră. Să ne rugăm, nu pentru noi, ci pentru ca fratele nostru să nu cadă în păcat din cauza noastră." **

Leadership: Înțelesul pe care îl acorzi liniei de demarcație între siguranță și vulnerabilitate are expresia de „trezire spirituală", fapt ce face distincția dintre ce este durabil și ce este trecător?

Orice abordare a conceptului de valoare își are originea în subiectivismul propriei tale persoanei, în voința de a te angaja într-o luptă nu atât cu obiectul conștiinței tale, cât mai ales cu ceea ce ea a intrat în obișnuință. Adică, cu prezența harului sau a păcatului, cu absența binelui sau a răului, cu deznodământul luptei cu tine însuți, cu demonii din viața ta, cu imprevizibilul unei experiențe noi care te face să te întrebi dacă nu cumva ai comis niște greșeli care îți sabotează demersurile de maximizare a puterii de a te ridica deasupra circumstanțelor vieții.

Ceea ce constați de-a lungul vieții despre tine însuți se poate prezenta sub aparența unui "firesc" înspăimântător dacă nu reușești să faci compromisuri, dacă nu reușești să creezi atracție între ceea ce ți se întâmplă și felul cum reacționezi la ceea resimțit ca nedreptate a destinului. Libertatea de a răspunde eficient provocărilor vieții este combinația dintre rugăciunea închinată lui Dumnezeu și virtutea de a face binele în orice acțiune sau în orice decizie care definește poziția și intervenția ta în mersul lumii.

Durabil este ceea ce simți pentru tine în fața împrejurărilor cele mai triste ale vieții, cu privire la menirea pe care ți-o asumi în încercarea de a preveni situațiile care nu te pun într-o lumină bună. Trecător este ceea ce te face să te simți plin de viață atunci când singurul tău merit este de a fi generos cu oamenii care depind strict de latura ta bună și sensibilă.

Principalul instrument care permite construirea leadershipului este însăși posibilitatea de o construi un orizont care să lumineze drumul pe care mergi în viață, prevenind orice intruziune în spațiul propriei tale manifestări. Şi care să limiteze permanent zonele de contrast negativ. Liderul din tine, îndeplinindu-și menirea de a prezenta lumea dintr-o nouă perspectivă asupra dezvoltării calității vieții, ia în calcul însăși posibilitatea de modelare a raționalității pretinse de ceilalți oameni și prelucrarea ei conștientă în favoarea unei orientări spre o comuniune spirituală.

Leadership: Poți să-ți evaluezi puterea de a te ridica deasupra circumstanțelor vieții prin prisma a ceea ce ești în stare să refuzi de la bun început în etapa transformării lăuntrice de-a lungul căreia vei atinge apogeul posibilităților tale de a face față înțelesurilor date destinului?

Schimbarea generează o anumită doză de rezistență, nu întotdeauna privilegiază acea raționalitate care caută un fundament de stabilitate și echilibru interior. Ci este determinată de existența unei mentalități ce amenință imaginea de sine și însăși existența omului. Conștiința vine în sprijinul acestei schimbări, mulându-se perfect pe acea normă rațională, care este credința, articulându-se în mod special pe imaginea despre bine și rău pe care liderul o construiește în procesul de remodelare a realității.

Înțelesul pe care îl acorzi liniei de demarcație intre siguranță și vulnerabilitate are expresia de „trezire spirituală" numai atunci când "primejdiile din exterior" și "primejdiile dinăuntrul tău" nu provoacă un blocaj în ceea ce privește asumarea și păstrarea identității. Trezirea spirituală este doar o formă liberă de construcție a unui cadru nou de funcționare și dezvoltare.

Pentru a te împăca cu tine însuți trebuie să refuzi a te compara cu alții, mai ales dacă drumul tău nu coincide cu drumul lor.

Leadershipul generează un sens de vitalitate și de apartenență la o realitate care încorporează acea dimensiune a personalității pe care ești dispus să o arăți lumii. Episcopul Myriel a atins apogeul posibilităților sale de a face față înțelesurilor date destinului atunci când și-a dat seama că este o excepție față de restul lumii, credința lui fiind o absolvire a oricărei vinovății ce ar fi putut constitui obiectul unei remușcări fără sfârșit.

Leadershipul se prezintă conștiinței omului sub puterea unui destin care își găsește înțelesul în totalitatea faptelor pe care ești dispus să le accepți ca pe o favoare a providenței de a te diferenția de restul lumii și de a te împăca sufletește cu adversitățile ei.

Să ne temem de noi înșine evidențiază acel blocaj ce poate apărea în forul nostru interior, atunci când ne lăsăm dominați de frică, de prejudecățile proprii. Ceea ce în mod sigur nu își pierde valoarea în timp este acea putere spirituală a omului, deschisă în fața oricărei schimbări, care îi conferă identitate și-l ajută să depășească condiționările societății.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/sa-ne-temem-de-noi-insine.html